

^a Beda in Mart. die ult. Decembr. Euangelium prædicarent, scribit Venerabilis ^a Beda. Tandem sub Carolo Calvo Senonensis Ecclesia Primatum per Germaniam & Galliam obtinuit Concilio Pontigonensi, ad instantiam Caroli Calvi, qui Ansegisi Senonensis Episcopi industria à Joanne octavo Romano Pontifice Imperator confirmatus fuerat. De hoc ita Aimonius ^b, narrans quæ Carolus egerit, ut Episcopis suaderet novo Primati colla submittere: *Motus Imperator dixit, quod Dominus Apostolicus ei suas vices commisit in Synodo, & quod isdem præcepit, ille exequi studeret: & accepit ipsam Epistolam involutam, unà cum Joanne Tuscanensi & Joanne Aretino, & dedit illam Ansegiso: & iussit sellam plectilem poni ante omnes Episcopos Cisalpini regni sui, juxta Joannem Tuscanensem, qui ad dexteram illius sedebat: & præcepit Ansegiso, ut supergrederetur omnes ante se ordinatos, & sederet in eadem sella. Sed de his alii, cum finem sexti sæculi pro limite huic Notitiæ constituerimus.*

XVI.
METROPOLIS
ET PROVINCIA
BISUNTINA.
^c Ammianus
Marcel. lib. 15.

Vesuntio, seu Bisuntio Metropolis civilis Maximæ Sequanorum dicitur in Notitia Provinciæ & Civitatum Galliæ, eamque inter præstantiores Sequanorum urbes numerat Ammianus ^c Marcellinus, cum ait: *Apud Sequanos Bisuntios vidimus & Rauracos ceteris potiores oppidis multis.* Maxima autem Sequanorum pars Celticæ fuit, quam Sequani, ^{Σμαννὶ} Ptolemæo, incolebant: dictaque Maxima, ut volunt, à Maximo, qui anno Christi 383. Theodosii magni quinto, in Britannia & Gallia tyrannidem arripuit. Sed Bisuntini Præsules semper sex primis sæculis inter meros Episcopos, seu qui sola Episcopali dignitate insigniti erant, subscripti reperiuntur in actis Conciliorum. Istud videre est de Sancto Claudio in Concilio Epaonensi, de Urbico in Concilio Aurelianensi quinto, de Tetradio in Concilio Lugdunensi secundo, & de Silvestro in Concilio Parisiensi quarto, & Matisconensi primo & secundo. Attamen hos Metropolitæ fuisse ex vetustis manuscriptis probare nititur eruditus Chiffletius, de quibus judicet peritus Lector. Unum dicam, scilicet Bisuntinum Episcopum ex Lugdunensi Provincia fuisse, si Metropolitanus non erat, potius quam ex Viennensi: cum quatuor tantum Suffraganei à Leone, Symmacho, & aliis Pontificibus Viennensi subjiçiantur, & Maxima Sequanorum quinta Lugdunensis dicta fuerit.

XVII.
METROPOLIS
ET PROVINCIA
VIENNENSIS.
^d Euseb. Hist.
Eccl. lib. 5.
cap. 1. *Ἡς μὲν
τροπὸς ἐπὶ τῇ
μοι καὶ παρὰ τὰς
ἄλλας τῶν αὐτῶν
διαφύρουσαι βε-
βαιῶνται, Δούγ-
δενος καὶ Βιέννης.*
^e Concil. Taurin. Can. 2.

Vienna celebris Provinciæ Viennensis Metropolis civilis, ut in Notitia Provinciæ docetur, confirmaturque ex Eusebio ^d, apud quem hæc leguntur: *Eximie Metropoles in Gallia, Lugdunum & Vienna.* Sed intellige, quoad Viennam, à divisione Galliarum saltem in septem Provincias. Nam cum antea Vienna in Provincia Narbonensi esset, cujus Arelatum Metropolis erat, huic subjiçiebatur: tuncque Metropolis dignitatem solum obtinuit, cum Viennensis Provincia constituta est. At quod etiam Metropolis Ecclesiastica fuerit non longe ab eo tempore, certissimè probatur ex Canone secundo Concilii Taurinensis ^e, quo contentio inter Arelatensem & Viennensem Episcopos exorta circa dignitatem Metropolitanam, judicata est, ut diximus, & decretum ut *Unaquæque de his viciniores sibi intra Provinciæ vindicet civitates, atque eas Ecclesias visitet, quas oppidis suis vicinas magis esse constiterit: ita ut memores unanimittatis atque concordie, non alter alterum, longius sibi usurpando quod*

^f Leo Mag. Episc. Prov. 109. ad Episc. Prov. 89. ad Episcopos Provinc. Vienn. *est alii propius, inquietet.* Idem postea confirmavit Leo Magnus ^f Viennensi Episcopo concedens, ut vicinis sibi quatuor oppidis præsideret, id est, Valentiniæ, Tarantasiæ, Genavæ, & Gratianopoli. Hinc factum est, ut idem Leo Magnus ^g in Epistola ad Episcopos Provinciæ Viennensis Hilariū Arelatensem ordinationes Provinciæ ejusdem Viennensis indebitè sibi vendicasse scribat: cum jam scilicet Vienna eo tempore Metropolis facta fuisset, quo à Bonifacio Papa Metropolitana autoritas in Viennenses Episcopos Arelatensi ablata est: ipseque per Epistolam ^h ad Hilariū Narbonensem decrevit, ut unaquæque Provincia in omnibus rebus ordinationem Metropolitanæ sui expectaret. Sic etiam post Bonifacium à Cælestino ⁱ in Epistola ad Episcopos Pro-